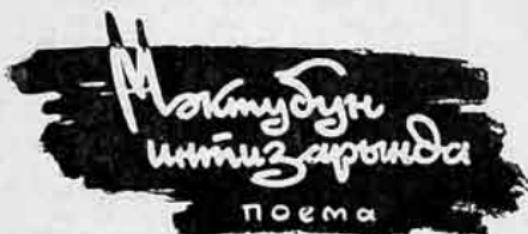

МИРЗЭ ШӘФИ ВАЗЕҢ

Поеманың және гәзелләри фарс дилиндән
шаш Б. Азәрғұлу тәрчүмә етмишdir.

Мәһаббат бағының сөрви-рәвани,
Мәланәт бағының тазэ фиданы,
Учабојлулар ичә фәхр-дөвран,
Шикәстә гәлбләре мунису-дәрман
Заманың әң сечилмеш иочәвани,
Көзәлләррин көзәли, меһрибани,
Шәфәгде, меһрида көјләрдә бир аj.
Вәфада, әңдиә юхтур сәнә таj.
Хошандамсан, хошигбал, хошемәлсән,
Замано көрмәмиш назлы көзәлсән.
Илаһи, сән узаг ет бәднәзәрдән,
Јаңында бәднәзәр дүшсүн көсәрдән.
Сәни аллаh корум ки, ниғз гылсын,
Көнүл ајнаң һәмишә айдын олсун.
Камынча кәрдишә көлсөн бу дөвран.
Сәнә саглыг дилор гәлб ол худадан
Дејираң, дост аяғына дәјөн даш,
Она јох, синәмә дәјесиң мәним каш,
Әбди өмүр гыл сән бу чаһанда,
Бәјаттың олмасын сөнсиз бир ан да.
О тазэ гончәтәк этри вар олсун,
Башымда данма сөндәлар олсун.
Мәнәббет шортинин итмами јетди,
Бизим әрзин-налыңи әjjамы чатды.
Бизә гафил олубсан, бу нәдәндир?
Чөвә мајил олубсан, бу нәдәндир?
Фәрагында козүм ганила долубдур;
Бири Гулзум¹, бири Чейнүн олубдур.
Бүтүн кирилләррин хәнчәрсајагы
Текәр гәлбим ганины үзүм ашагы.
Дөвром Дәчлә олуб көзүм Іашындаи,
Отурмуш гай ичинде мин-мин инсан.
Үрәк көлләр кими эфган кәлчек,
Көзүмдән Іаш ахар күршад Іағыштөк.
Мәним көз Іашларым, һиммәт един сиз,
Јарын мәсеккәниш ахымб кедин сиз.

¹ Гырмызы депиз.

Аяғына дұшуб назлы никарын.
Жетірин ерзини бу билгәрләр.
Урайым парчаланмыш гәм әлиниң.
Мәжәр зүлфү асир сүбнүи јелиниң.
Бардан бир гафилә кәлса, горарсыз
Сүрүннен мән, сүрүннен иктијарызы.
Бу хәста гәлбимин айы, изнеси.
Олар ол гафиланын зәнк сөдасы.
Арајар, вармын ярымы бир ишшани,
Арајар ол јенинетән чаваны.
Нә үммид, иш чаваб таптаз сұалы.
Суаллар дәф ғылмаз бу мәделі.
Ниңдән дәлдер һәсрат йашылда?
Иланы, кимсесе салма бу наңа!
Барај, еж чорх, әлиниң, иш едәрсән?
Бу көнлүмү һәр аң дәрдде дидорсан.
Моң миң дөрдің вердин, җохду дәрман.
Бир алып әслә үчүн бу ғадириң ичкән.
Нече миң синәи даглар әкімбен,
Усамасыздың мәжәр бу чөридән сән?
На оларды, мәнәнбебүт олмајады!
Олурду қапи бу мөйнәт олмајады!
Уаңын көрмәзе җох элда имкан,
Нә дә күл дөрмәдим вәслин багындан.
Нә бир кас вар ки, наңасарым олсун,
Нә бир кас вар мәнниң гомхарым олсун.
Кима дејім иланы, вәсиф-нальм?
Кима дејім бу дәрдим, бу мәделым?
Бу асара иланы, кимди мәрһәм?
Де кимдә вар бу ғодири дөрдилә, гәм
Ки, она соғлојим дөрдими бир дәм?
Алым оңдан бу дәрдә болық мәлән.
Еж инбер ғохулы сүбнүк күлеңи.
Хабар көтири, севинидир бу ураји.
Сән еї, ашылгарлар дәрдина мәнірм.
Мөннәткеш иисана эи яхшы һәндәм.
Түтүлса генчтөтк бир гәлб кәдердән,
Сән опу күл кими ҳәндән едәрсән.
Нә олар ки, олуб мәрһәнн-асар
Бизиз дә дөрднинән ол хәбердәр.
Данышым миң ярымын фирғәттіңдән,
Хабар верим ҹафару-мөннәткешден.
Моним бу нальма рәһи еләйиб сән,
Туконмыз дәрдим омдад едәсән.
Кедиб сән янына ол зүлмекарын
Жетириң пейманыны ашиғи-зарын.
Онун вусалыны ләттә заманды
Тәләссо нальмын шәрнү-бәланда.
Амандыр, хатиринә дејәм бирден,
Бөләк дә ремзи вар, кизлиниң сөндән.
Әвзәлча башына долан онун сөн,
Моним әззимдә ол көзләрниң.
Жетири бу әрзими гәлб олдаана,
Көдарлы гәлблөрә мәләнәм жоғана.
Дәмдәм, ләйзә-лаңа, сән мудам де.
Она мәндән дуа сөлә, салам де.
Әкәр лутф еләйиб нальм сорарса,
Бу идбәр олмуш иғбалым сорарса,
Нә кечом вар, иш де бир күндүзүм вар,
Нә бир иш көрмәзе җох мәнди кирдәр.
Гәрәрый ол шәкәр кофтарым иди,
Мадарым ол көзәр рафтаратым иди.
О сезләрдән үрәкдә дәрд галмыш,
О рафтаратан миң туғыллар алмыш.
Үрәкдә гом, бу чыныда сојут тәр
Бәйт бағчамда да асир күзеклор.
Барај, моним баһар фәслин из солду?
Бәйт чөшмөн даға корумыз олду.
Илан, сөнисиз елә янина, яхыллам,
Мәннәткеш көрмәмиш тошио бу әјјам.

Әкәр сөвдан башымда галса бәйле,
Умидим җохду вәсілә неч сәннида.
Дөлгүб бәхтим, кечем бил, күндүз олмаз
Сәйнәр дөргө ғәмимдөн неч из талмаз.
Кинин һоз бахты өзү күлсүн, сөнисин
Она тале јар олмуш, гөй өјүсүн.
Гарабахтни налини һардан биләр о?
Ситгәмдән, нычрадаң билим хәбәр о.
Күниш чамалылда рәһиң олса һәркән
Күнишә һәсраттә мән чәкмәрәм ай.
Ахы, сәндән узагды бу көздөр-гәз,
Үрәк дәрдә, чыңар ган, көзләрим ном.
Көнүл дөмүши наңан ки, гом, кәдердән
Гаңырам вәйнитк, чинис-башшәрдән,
Ела бил Мачнүнай сөвдәи-Лейли
Үрәкдә сөнрејә артырды мәсли.
Көрүнди бир гасид, җох-жох о чанды,
Бу хәста гәлбими рүни-рәзанды.
Мәнни шад ејәлди, о верди нама,
Нә нама, этриә мисли шамама.
Долулича дагу-сәйра миңк иш мен—
Дедим аны көбәзи көлди Чиндән.
Башымдан оғлами алды бир аңда,
Дәјиши налини бу хәста чанды.
Атакарын наамин кетди көдер, гәм,
Кәрәмәт гапысы ачылды о дәм.
Бу нама дилрүба, о йардан иди,
О мүнис сөвклини дилдардан иди.
Каң өндүм, каң да гәлбим үстө гојдум,
Мәнно сөвичк кәттірмешиди, дүлдүм.
Фәзот бирдан нальмы олду парынан
О хәттә бахмагым дәйнелди асан.
Тәэччүб еләйиридин иғбалымдан,
Мәнна нама жаңа нальм дурулду.
Баханда наама жаңа нальм дурулду.
Иланы, бу неча хөш сағт иди?
Бу ки, бир әззесин сағдот иди.
Мәжәр бу дөврәнин рәји дөләнди,
Латын бахтим макар, бирдан оңанды?
Нә олду өчөрү-чарх, ол зүлгү-дөврә?
О зүлгүндиң мәжәр олду нешисан?
Охудул жәнәмси күлгүзү յарын
Ишиңдөн нали олдум ол икәнкүр.
О нама өч шофогтатла жаъылышы,
Нече лутфу-мәнәббөтә жаъылышы,
Јазыб «Е» һичраниң бәндидә дустат,
Биграна сәбири иш дозерлер аңчаг,
Гој, узун деңгәсси чөври-ғәрәгдан
Бириңдә ал үзәз сөи шыңтаждан.
Бәләк есқылмамин мәнрүн յашыма.
Сөйдан башындаидир, зөвгү чанымда.
Сәни шүтшамар, фикрим бу олмуш
Нә вахт оллам о ярымла һоматуш.
Бүтүн еш әйләнү бу бир мәрәмәттүр
Наумындиң маңшүтләре нарамдый...»
Көл еї саги, котир бир чами-кулкүн,
Үрәкдә пас тутан дәрдим сислини.
Шүкүр олсун ки, бахтим дә јар олду,
Нә хөш өйјам, иш хөш рузинкар олду!
Көл еї Вазен, мочазы-шынгидон сән
Бөгөнгөт тап, онуила үүксөләрсен.

